

Byla T-146/04

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso prieš Europos Parlamentą

„Teisės aktai dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų — Išmokų panaudojimo kontrolė — Išlaidų pagrindimas — Skolos išieškojimas įskaitymu“

2005 m. gruodžio 22 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji išplėstinė kolegija)
sprendimas II - 5995

Sprendimo santrauka

1. *Parlamentas — Nuostatai dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų — Neteisėtai išmokėtų sumų išieškojimas — Šių nuostatų 16 straipsnio 2 dalyje ir 27 straipsnio 3 ir 4 dalyse aprašytos procedūros taikymas kaip „lex specialis“, palyginti su 27 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra*

2. *Parlamentas — Nuostatai dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų — Generalinio sekretoriaus sprendimas dėl neteisėtai išmokėtų sumų išieškojimo — Generalinio sekretoriaus kompetencijos neturėjimas nurodyti išieškoti taikant Parlamento nariui mokamų išmokų įskaitymą neturint pagal taikytiną procedūrą suteiktų Biuro įgaliojimų*
3. *Ieškinys dėl panaikinimo — Bendrijos teismo kompetencija — Reikalavimai, kuriais siekiama perkelti bylą į etapą prieš panaikinto akto priėmimą, kad procedūra būtų pradėta nuo nagrinėjamo neteisėtumo momento — Nepriimtinumai*
(EB 230 ir 233 straipsniai)
4. *Bendrijos teisė — Principai — Teisė į gynybą — Dokumentai, dėl kurių suinteresuotasis asmuo nepareiškė pozicijos — Atmetimas kaip įrodymo — Ribos*
5. *Institucijų aktai — Bendra pareiga informuoti adresatus apie teisių gynimo būdus ir terminus — Nebuvimas — Europos Parlamento pareigūnų ir darbuotojų pareigų gairės — Nuostata, numatanti nuorodą aktuose apie galimybę pareikšti ieškinį teisme — Pažeidimas — Esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas — Nebuvimas*
6. *Institucijų aktai — Motyvavimas — Pareiga — Apimtis — Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimas dėl Parlamento nariui išmokėtų Parlamento išmokų išieškojimo — Nuoroda į suinteresuotajam asmeniui perduotą audito ataskaitą — Nuoroda į jo pateiktus dokumentus ir į dalies skolos grąžinimą — Leistinumai*
(EB 253 straipsnis)
7. *Bendrijos teisė — Principai — Vienodas požiūris — Ribos — Neteisėtai suteikta lengvata*
8. *Ieškinys dėl panaikinimo — Pagrindai — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Sąvoka*

9. *Parlamentas — Nuostatai dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų — Išmokos padėjėjų išlaidoms kompensuoti — Trečiasis asmuo, atsakingas už sumokėtų sumų administravimą — Dokumentų, pateisinančių tikslingą panaudojimą, nebuvimas — Pareiga grąžinti — Įrodinėjimo pareiga nagrinėjant ginčą Bendrijos teisme*

1. Nuostatų dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų 27 straipsnio 2 dalis, kuri numato procedūrą, suteikiančią įgaliojimus kvestoriams spręsti bet koki nesutarimą dėl šių nuostatų taikymo tarp Parlamento nario ir generalinio sekretoriaus, yra visuotinai taikoma nuostata, kuri, išskyrus specialias taisykles, apima visas šių nuostatų reglamentuojamas sritis. Dėl šios priežasties tai bendro pobūdžio nuostata, palyginti su 16 straipsnio 2 dalimi ir 27 straipsnio 3 bei 4 dalimis, kurios būtent taikomos ginčiuose dėl neteisėtai išmokėtų Parlamento išmokų grąžinimo. Todėl, kai yra specialios nuostatos, 27 straipsnio 2 dalis netaikytina išieškant neteisėtai išmokėtas Parlamento išmokas.

buvo neteisėtai išmokėtos Parlamento nariui kaip parlamentinės išlaidos ir išmokos, todėl jas reikia išieškoti, ir, antra, nurodoma, kad reikia pradėti išieškojimo procedūrą, taikant Parlamento nariui mokėtinų išmokų įskaitymą, turi būti panaikintas, kiek jis nurodo, jog sumos, kurią Parlamento narys yra skolingas, grąžinimas bus vykdomas įskaitymu.

(žr. 83 punktą)

2. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimas, kuriame, pirma, pripažįstama, kad jame nurodytos sumos

Šiuo klausimu Nuostatų dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų (toliau – FID nuostatai) 27 straipsnio 4 dalis iš tiesų aprašo įskaitymo procedūrą. Pirma, ši nuostata nurodo Finansinio reglamento Nr. 1605/2002 73 straipsnį bei šio straipsnio įgyvendinimo taisykles; jo 1 dalies antroji pastraipa numato pareigą kiekvienos institucijos apskaitos pareigūnui išieškoti sumas, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitant tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi grąžinti Bendrijos. Be to, iš Reglamento Nr. 2342/2002 78 straipsnio 3 dalies d–f punktų bei 83 ir 84 straipsnių, susijusių su finansinio reglamento

71 ir 73 straipsnių įgyvendinimo taisyklėmis, matyti, kad kiekviena institucija turi išieškoti Bendrijai priklausančias sumas, teikdama pirmenybę įskaitymui, o jeigu negalima taip išieškoti, ji turi pradėti išieškojimo procedūrą kitomis teisinėmis priemonėmis.

Taigi Parlamentas, pakeisdamas savo FID nuostatus ir įtraukdamas į minėtą 27 straipsnį naują 4 dalį, siekė numatyti, kad jei reikia išieškoti iš Parlamento nario sumas taikant jam mokamų Parlamento išmokų įskaitymą, tai gali būti daroma tik laikantis šio straipsnio 4 dalyje numatytos procedūros. Kadangi generalinis sekretorius neturėjo kompetencijos nurodyti vykdyti nagrinėjamą įskaitymą neturėdamas pagal šioje nuostatoje numatytą procedūrą duotų Biuro nurodymų veikti, jo sprendimas turi būti panaikintas tiek, kiek jis nurodo vykdyti tokią įskaitymą.

(žr. 86, 87, 95–97, 99 punktus)

Dėl FID 16 straipsnio 2 dalies, 27 straipsnio 3 dalies ir 27 straipsnio 4 dalies specifinio ryšio pastarasis straipsnis nustato detalią procedūrą, kurios reikia laikytis tuo atveju, kai numatyta taikyti išieškojimo būdą, įskaitymą, susijusį su Parlamento nariui mokamomis išmokomis, kad jis galėtų veiksmingai atlikti savo atstovavimo funkcijas, užtikrinant jam galimybę veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus. Dėl šios priežasties nuostatai numato nemažai materialinių ir procedūrinių garantijų. Kadangi ši nuostata susijusi su vienos ar kelių neteisėtai išmokėtų išmokų išieškojimo būdu, ji turi būti laikoma *lex specialis*, palyginti su FID nuostatų 16 straipsnio 2 dalimi ir 27 straipsnio 3 dalimi, o tai pateisina jos įtraukimą po pastarosios dalies. Šiomis aplinkybėmis sąvoka „išimtiniais atvejais“, įtvirtinta FID nuostatų 27 straipsnio 4 dalies pradžioje, patvirtina, kad įskaitymą galima vykdyti tik užtikrinant šias garantijas.

3. Kalbant apie ieškinyje dėl panaikinimo pateiktus reikalavimus ir siekiant perkelti bylą į etapą prieš panaikinto akto priėmimą, atnaujinant procedūrą tame etape, kai įvyko neteisėtumas, Bendrijos teismas neturi priimti sprendimo dėl to, kokių veiksmų turi imtis institucija, kai teismas savo sprendimu aktą visiškai ar iš dalies panaikina. Tačiau suinteresuotoji institucija pagal EB 233 straipsnį turi imtis priemonių įgyvendinti teismo sprendimą dėl panaikinimo.

(žr. 98 punktą)

4. Remiantis bendruoju teisės į gynybą užtikrinimo principu, asmuo, kuriam Bendrijos administracija pareiškė kaltinimą, turi turėti galimybę pateikti savo nuomonę dėl visų dokumentų, kuriuos pastaroji siekia panaudoti prieš jį. Kai tokia galimybė jam nėra suteikta, į neatskleistus dokumentus neturi būti atsižvelgta kaip į įrodymus. Vis dėlto šis atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais administracijos naudotais dokumentais yra svarbus tik tiek, kiek pateiktas kaltinimas galėtų būti įrodytas tik remiantis šiais dokumentais. Bendrijos teismas turi išnagrinėti, ar ieškovo nurodytų dokumentų neatskleidimas galėjo jo nenaudai paveikti procedūros eigą ir ginčijamo sprendimo turinį.
5. Jokia aiški Bendrijos teisės nuostata nenustato institucijoms bendros pareigos informuoti teisės aktų adresatus apie galimus teisių gynimo būdus ar terminus, per kuriuos jais galima pasinaudoti. Dėl įsipareigojimų, kuriuos Europos Parlamentas prisiėmė priimdamas pareigūnų ir darbuotojų pareigų gaires, pažymėtina, jog tai, kad akte nebuvo nurodyta ieškinio pareiškimo galimybė, žinoma, gali būti šiose gairėse nustatytų pareigų pažeidimas. Tačiau tokios pareigos pažeidimas nėra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, turintis poveikį akto teisėtumui.

(žr. 131 punktą)

Be to, Bendrijos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl sprendimo, užbaigiančio administracinę procedūrą, gali imtis proceso organizavimo priemonių ir suteikti visišką priėjimą prie dokumentų, kad būtų galima įvertinti, ar atsisakymas atskleisti dokumentą gali pakenkti ieškovo gynybai.

(žr. 118, 119 punktus)

6. EB 253 straipsnyje reikalaujami motyvai turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, motyvus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti, kokie priimtos priemonės pagrindai, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Šiuo atžvilgiu Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimas dėl Parlamento nariui išmokėtų Parlamento išmokų išieškojimo gali būti laikomas pakankamai motyvuotu, nes jis aiškiai daro nuorodą į audito ataskaitą, perduotą suinteresuo-

tajam asmeniui, ir į dokumentus, kuriuos jis pateikė po audito, taip pat į dalies skolos gražinimą kas mėnesį mokamais įnašais.

(žr. 134–136 punktus)

7. Vienodo požiūrio principo apsauga turi būti suderinta su teisėtumo principo, pagal kurį asmuo, grįsdamas savo reikalavimus, negali remtis neteisėtais veiksmais, padarytais kitų naudai, apsauga.

(žr. 141 punktą)

8. Teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir suderinamais duomenimis paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar iš esmės siekiant kitų nei nurodyti tikslų arba siekiant išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikytinos procedūros.

(žr. 145 punktą)

9. Remiantis Nuostatais dėl Europos Parlamento narių išlaidų ir išmokų (toliau – FID nuostatai) nustatyta sistema, Parlamento narys, kuris paskiria trečiąjį asmenį, atsakingą už sumų, mokamų kaip Parlamento nario padėjėjo išmokos, administravimą, turi galėti pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad jos naudojamos pagal su jo padėjėjais sudarytas sutartis. Padėjėjų darbo užmokesčio išlaidas ar bet kokiais kitais pagal FID nuostatus atlygintinas išlaidas patvirtinančių dokumentų nebuvimas reiškia tik pareigą grąžinti atitinkamas sumas Parlamentui. Iš tiesų bet kokia suma, kurios panaudojimas pagal FID nuostatus nepatvirtintas įrodymais, turi būti laikoma neteisėtai išmokėta. Todėl asmuo, kuris pateikė administracijai dokumentus, patvirtinančius gautų lėšų naudojimą, grįsdamas savo ieškinį Bendrijos teisme, turi nurodyti ir įrodyti, kad neatsižvelgdama į juos administracija padarė klaidą.

(žr. 157 punktą)